

אַצְטְרִידְ, יְהוָה יְהוָה, תִּירִי זִמְנִי, וּפָסִיק טַעֲמָא בְּגוּוֹיֵיהוּ לכן אמר משה כאשר הצטרך להתפלל ולעורר רחמים, הזכיר שם הוי"ה

ב"ה ב' פעמים ללמד לי שהוי"ה אחת בא"א, והוי"ה אחת בז"א, ויש טעם פסק ביניהם כדי ללמד לנו שיש הוי"ה אחת בא"א ועל ידי התפילה המשיך משה הארה מההוי"ה שבא"א להוי"ה שבז"א כי ההוי"ה שבז"א קוראה להוי"ה שבא"א שתדד ותאיר בה.

יְהִי בְּמִזְלָא תְּלִיָא כָּלָא שהרי הכל תלוי במזל דא"א שעל ידי מזל

קדישא דאריך נמשכין כל המוחין קדישין לז"א. **יְהִי מִזְלָא, מְתַפְסֵי**

עָלָי וְתַתָּאי, וּמְתַפְּיִין קַמִּיה מזה המזל מתביישים כל הדינים וכל

בעלי הדינים העליונים והתחתונים ונכנעים לפני האור הגדול של הדיקנא ונמתקים

הדינים דז"א. **וְכַתָּה חוֹלָקִיה מָאן דְּזָכִי לְהִי** אשרי חלקו של אותו

אדם שיש בכוחו להמשיך הארת י"ג תיקוני דיקנא דא"א לתשעה תקוני דיקנא דז"א שאז

נשלמים גם בז"א י"ג תקוני דיקנא, ואז כל הטובות והברכות שבעולם כלולות בו.

הֵאֵי עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, לָא אֲדַבֵּר,

וְלָא אֲשַׁתַּבַּח זה העתיק הקדוש שהוא א"א הוא סתום תוך או"א שהם

סתומים תחת דיקנא דא"א, וכן הנה"י שלהם מתלבשים בסוד מוחין לזו"ן, אינו נזכר

בתורה הז"ת דא"א, ואינו נמצא ומושג לפרצופים שתחתיו, שאע"פ שהז"ת מלובשים

באצילות עם כל זה אינם מושגים, כי הם כנשמה בתוך הגוף. **וּבְגִין דְּאִיהוּ**

רִישָׁא עֲלָאָה לְכָל עֲלָאִין ומפני שא"א הוא ראש ועליון לכל העליונים

שהם או"א שהרי או"א הם עליונים על זו"ן, דהיינו אבא ואמא הם בחי' חכמה ובינה

דכללות האצילות, וא"א הוא כתר דאצילות, **לָא אֲדַבֵּר, בֵּר רִישָׁא**

הלימוד היומי

חָדָא, בְּלֹא גּוּפָא, לְקַיִמָּא כְּלָא לכן לא נזכר בתורה ולא ניכר מא"א רק ראש אחד שהוא ראש א"א בלי הגוף שהם ז"ת, כי הו"ת מלובשים תוך או"א וזו"ן, והוא כדי לקיים ולהעמיד כל הפרצופים שתחתיו כי אלמלא שמתלבשים הו"ת דאריך בפרצופים דאו"א וזו"ן לא היו העולמות מתקיימים.

וְהָאִי (נ"א דְּכָל סְתִימִין (ס"א בְּגִין דְּאִיהוּ) רִישָׁא עֲלָאִין לְכָל עֲלָאִין, לֹא אֲדַפֵּר, אֶלָּא רִישָׁא חָדָא, בְּלֹא גּוּפָא, לְקַיִמָּא כְּלָא. וְהוּא) **טָמִיר וְסָתִים וְגִנְזִי מְכָלָא** וזה הראש דא"א מכוסה וסתום וגנוז מכל הפרצופים כי הוא גבוה ונעלה מאוד ואין להם שום השגה לאו"א וזו"ן אלא שמקבלים ממנו שפע, ואמר ג' תוארים כנגד תלת ראשין דא"א שהם גולגלתא, אוירא, ומוחא סתימאה, אמנם יש אופן שג' דעתיק מתגלים מעט **תִּקּוּנוֹי אֶתְתַּקְּנוּ, בְּהוּא מוּחָא סְתִימָאָה דְּכְלָא** תיקוני דהיינו התלבשות של הגולגלתא ואוירא דא"א, היתה באופן זה שבתחילה הם נתקנו ונתלבשו במוחא סתימאה הסתום מכל, ועל ידי התלבשות זו נתמעט אורם, **דְּאֶתְפִּשֵׁט וְאֶתְתַּקֵּן כְּלָא** נתפשט אורם בשערי הראש והדיקנא, ועל ידי זה **וְאֶתְתַּקֵּן כְּלָא** נתקן הכלי ויכלו הפרצופים התחתונים לקבל אורו **וְנִפְיָק חֶסֶד עֲלָאָה וְתַתָּאָה** ויוצא על ידי המוחא סתימאה חסד עליון דעתיק המלובש בגולגלתא דא"א, וגם יוצא חסד תחתון שהוא בחינת היסוד דעתיק המלובש במוחא סתימאה דא"א, והענין הוא כי כאשר נתפשט אור מו"ס בשערי רישא ודיקנא אז יצאו ונתפשטו עמו גם אלה המאורות [עד], **וְחֶסֶד עֲלָאָה אֶתְפִּשֵׁט**

אור הרשב"י

[עד] עיין יין הרקח דף ל"ט טור ב' שורה ראשונה וז"ל: ומה שקרא הרשב"י ז"ל ליסוד

הלימוד

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְאַתְּקֵן וְאַתְּפִלֵּל כְּלָא בְּמוֹחָא סְתִימָאָה דָּא והרגיש הזוהר איך יצאו אלו להאיר בדיקנא והרי החסד מלוּבש בגולגלתא ולא במו"ס ולכן אומר שחסד עילאה דעתיק היה בגולגלתא דא"א ונתפשט אורו למטה ונתקן ונתלבש במו"ס, והרי עתה כולם נכללו במו"ס, אם האורות דרישא ואם החסדים דלעיל ויצאו מהמוחא סתימאה להאיר בדיקנא ומשם לכל הפרצופים התחתונים.

מוחא סתימאה דא"א מאיר במזלא ומשם מאיר לאו"א

כִּד אֶתְתַּקֵּן חַוְיָרָא דָּא בְּנִהְיָרָא דָּא וכאשר נתקן ונתלבש אור החסד העליון דעתיק שנקרא "חווירא" כי הוא תכלית הרחמים, במוחא סתימאה דא"א ונתווסף אור גדול בחסד דיסוד שהוא כבר מלוּבש בדעת דמו"ס, **בְּטִשׁ מָאן בְּבִטִשׁ בְּהָאֵי מוֹחָא, וְאַתְּנַהֵיר** אז הכה מי שהכה במוחא סתימאה וכל בטישה היא סוד יחוד כנודע, דהיינו יסוד דעתיק עם החסד שבו נתייחד עם מוחא

אור הרשב"י

חסד התחתון של החסד דעתיק. ומה שלא זכר הרשב"י ז"ל שאר הבחינות המבוארים במבד"ש ש"ג ח"ב פ"ו דף כ"ד ע"ג, ושם פ"ז דף ל' ע"ד, המאירים גם הם בדיקנא דא"א, ולא זכר כי אם בחינות החסד והיסוד, הטעם הוא, מפני שכל כוונת הרשב"י ז"ל היא לגלות סוד פרצופי או"א. ולכן הוא מקצר בכל הדרושים, ולא היה אומר כי אם דברים הנוגעים לדרוש או"א, ולפי שהחסד והיסוד הם מאירים במזל נוצר נוקה שמהם נמשכים המוחין לאו"א, משום הכי זכר אותם בדרוש שלו.

בשם חסד תתאה, יובן במ"ש רבנו ז"ל במבד"ש ש"ג ח"ב פ"ג דף כ"ב סוף ע"ד, וז"ל: "כי החסד נקרא יומם, יומא דכולהו, שיש בו כללות כל הוית. ולכן זה החסד דעתיק הנעלם בנו גולגלתא, נתפשטו ממנו שבעה אורות אל שבעה תיקוני גולגלתא אשר מכללם הוא המצת. כי כל השבעה ת"ד הם בחינת הכתר עצמו אשר בו החסד דעתיק וכו' יעו"ש. נמצא, כי היסוד המלוּבש במו"ס אינו ספירה ממש אלא הוא בחינת יסוד של החסד דעתיק, ולכן קראו הרשב"י ז"ל בשם חסד תתאה, כי הוא

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סתימאה דא"א, ועי"ז האיר המוחא סתימאה בכמה נהורין, שהן הגבורות דעתיק המלובשות בו, וְתִלְיָא מְפֻלָּא יְקִירָא מוֹחָא אַחֲרָא, דְּאַתְפִּשֵׁט וְנִהִיר לְתַלְתִּין וְתִרִין שְׁבִילִין ואז נתלה ונתקן מהמזל היקר דדיקנא דא"א הנעשה ממו"ס דא"א, מוח אחר שהוא אבא דאצילות חכמה דאצילות, וגם הבינה היתה כלולה בו שנתפשט והאיר לל"ב שבילין שבחכמה שהיא בחינת זכר והאירו ל"ב שבילין אלה והתגלו בבינה לל"ב אלהי"ם דמעשה בראשית. כִּד אֶתְנַהִיר נָהִיר מְפֻלָּא יְקִירָא כאשר מאירים או"א כלומר שנמשך להם מוחין אז הם מאירים מהמזל היקר כמו שהתבאר לעיל שהם ב' המזלות. וגם אֶתְנַהִירוּ תְּלַת רִישֵׁין עֲלָאִין מאור המוחא סתימאה קיבלו הארה והאירו ג' ראשים עליונים שהם אבא ואמא והמזלא, וכדמפרש ואזיל, תִּרִין רִישֵׁין, וְחַד דְּכָלִּיל לֹון שני ראשים שהם חכמה ובינה, כלומר אבא ואמא וראש אחד שכולל את שניהם והוא המזלא דדיקנא דא"א שגם הוא מקבל הארה ממו"ס היורד בתוכו לצורך או"א. וּבְמֻלָּא תְּלִיין, וְאַתְפִּלִּין פִּיהּ ואו"א הם תלויים במזל ונכללים בו כי הם מכוסים וטמונים תחתיו והם נכללים בהארותיו.

מכאן מפרצוף אבא שקיבל המוחין ממזל השמיני ואילך שְׁאֲרֵי לְאַתְנָלְיָא יְקִירוּ דְּדִיקְנָא מתחיל להתגלות האור היקר והמכובד של הדיקנא כי רק מאבא ולמטה מתחילה ההשפעה כי למעלה מאבא עדיין הכל סתום [ענה], דְּאִיהוּ מֻלָּא סְתִימָאָה שהוא המזל הסתום וקורא למזל

אור הרשב"י

[ענה] כאשר למדנו קטע זה בדיוק היה יום אחד ושלושים לעומר שבו בלילה מתגלה שם

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000